

dáolén az egész Atlanti-óceánon keresztül vezetett az amerikai kontinens legdélibb végéig a Horn-fokig, azaz tovább északra, majd nem az egész Csendes-óceánon keresztül, hanem pontosan ezen az átvonalon kellett hajózni a Bajaklának is. Rávid megállás Koppenhágában az a hajó Portsmouth-nak veszi az irányítást, az utolsó európai kikötőnek. Feltehetően az ölelmiszer és a deszák készletek, megkövetelve a szükséges felszerelést az a most keresztelt Atlanti-óceánon, dőltre! Az időkajirás végéig is kedvezőre váltott: Állandós hajtászelek hajtották a Bajaklát a Déli partjai felé. Május 30-án a hajó átszelte az Egyenlőt, az november 15-én lehorgonyzott Rio de Janeiro kikötőjében. Az expedíció itt felhagyott a rakozásra kényesre, az óceán felé az a vitorlást dokkolta Állami tani a hajótest végzetlen részének átvizsgálására. Szerencsére semmilyen komoly sérülés nem történt, az Bajaklát december 1-én újra kihajózott a tengerre. Az első tájékoztató nap nyugodtan telt, de azután erős vihar kerekedett, nem múlt el addig, amíg nem került a Horn-fokot az 1849. január 10-én. Ezután Honolulu-i megállás következett volna, ugyanakkor a helyzet arra kényesre tette Nyevelszkijt, hogy ezt hamarabb a chilei Valpariso kikötőjében tegye meg: fel kellett tölteni az deszák és a ölelmiszer készleteket. Honoluluba a Bajaklát március 1-én érkezett meg. Ebben a kikötőben a hajó személyzetét kellemes meglepetés várta a találkozás az orosz felhasznájlva a Hawaii-szigetek királyának rendelkezését, a Bajaklát legényesre gyorsan elvezethette a hajó kiegészítést a készleteket, az pihenhetett az expedíció befejezése legnehezebb részére. Ez április 10-én kezdődött, az valójában maximális bonyolultságú volt. A hajó teljes útját, egészen Kamcsatkáig erős viharok, kiegészítések és a sorsot. Mindazonáltal a Bajaklát 1849. május 12-én szerencsésen megkeresztelt Petropavlovsk Kamcsatka kikötőjébe, az egész útját 8 nap az 23 napot fordítva. Az utazás ideje soknak tűnt, de itt megjegyezni, hogy G. I. Nyevelszkij expedíciójánál gyorsabban ezt az utat csak V. M. Golovin tette meg a Kamcsatka szőlőpon 8 nap az 8 nap alatt. Most az expedíció vezetőjének hátról az egész hajó utat rendelkezőkre tudunk munkát, felderítések, kutatások elvégzésére. Leadva a hozott árut, G. I. Nyevelszkij Szahalinnak veszi az irányítást, az egy nap múlva a június 12-én a május annak keleti partjaihoz közeledt. Emlékezve az eldőltek sikertelenségére Nyevelszkij a kontinens és Szahalin közötti szoros felderítését csúszásokkal szándékozik megtenni. Július 10-én hátról csúszások és kajak tizenhat matricával, hátról tisztel az orvos elindult az Amur torkolatához. Kezdetnek az expedíció a Tebax-foktól az Amur bal partja mentén felhajózott a Kuegda-fokig, tovább a tőparton elhelyezkedő Mezőfokig, aztán visszafelé leereszkedett a folyó jobb partja mentén a déli Pronge-fokig, ahonnan a tulajdonképpeni Amur torkolat kezdődik. Tovább az átvonal május dőltre a szárazföldi part mentén vezetett, a torkolat legszélesebb részén, ahol szélessége kb. két méterrel, a mélyéig elérte a tájékoztató. Ágy május nem maradt semmi katasztrófa, hogy Szahalinra. Ebben véglegesen meggyőzték Nyevelszkijt a szoros további, az egészen az északi szélesség 54o 40'ig elvált kutatásai. Világossá vált, hogy az Amur torkolata teljes egészében hajózható, az a két kijárással rendelkezik: északi Ohotszki-tengerbe, a hajózáásban hátról a nagyobb mélységgel, az dőltre, a Tatár-szorosba, amit korábban a bálnák gondoltak. Mélyéig a homokpadnál az a torkolat legkeskenyebb részén az a tőbb mint négy méter. A május kutatásokra fordított idő a végé felé közeledett. Szeptember 6-án a Bajaklát behajózott az ohtai részbe, az Ohta torkolatába. Itt Nyevelszkijnek át kellett adni a hajót, az elbocsátása parancsnoklását. Az expedíció által végzett felfedezések hatalmas befolyással voltak az Amur környéki és az Usszuri vidékek birtokba vételére. A Távol-Keleten települések, erődítések, városok alakultak. Néhányat az a példaként Nyikolajjevskij az Amur, Imperatorszkaja (jele Szovjetszkaja) Gavany (kikötő az a ford. megj.) az Nyevelszkij alapított, sok más, a távol-keleti partvidék és a Primorszkaja (tengermellék az a ford. megjegyz.) birtokba vételére indított expedíció szervezője és résztvevője. Néhány távol-Keleten I. Nyevelszkij Oroszországot tett érdemeit. Felfedezéseinek jelentőségét nagyra értékeltek kortársai. Egyik munkájában A. I. Herzen megjegyezte, hogy: az Amur torkolatjának a legértékesebb a civilizáció egyik legnagyobb lámpa az ezt nekünk, az orosz felfedező utádainak, hátról gazdag keleti földjeit aktív birtokba vevőknek a legkönnnyebb megörteni. A. Zsigalszkij, Leningrád oroszban fordította. A Kurusa Sándor